

סמ"ר ים גלס

22.5.2003-7.10.2023

סיפור חייה

ים גלס שירתה כמפקדת תצפיתניות במוצב נחל עוז, בגדוד 414 של חיל הגנת גבולות.

ים נולדה בתאריך 22.5.2003 בישראל .

בשנת 2016 עברה עם משפחתה להולנד בעקבות העבודה של אביה.

בקיץ 2021 חזרו לישראל בכדי שים ואחיה הגדול יתגייסו לצבא.

במרץ 2022 התגייסה והוכשרה כתצפיתנית.

בתחילת שירותה, ים הוצבה בבסיס רעים שבגיזרת עזה והיתה תצפיתנית בבלוני הצפלין לאורך גבול רצועת עזה.

בסיום קורס הפיקוד, ים וחברה נוספת לקורס נבחרו לשרת כמפקדות תצפיתניות במוצב נחל עוז.

מוצב נחל עוז נחשב למוצב הקדמי ביותר והמבצעי ביותר בגזרה .

ים היתה גאה על כך שנבחרה לשרת שם.

היא נכחה באירועים ביטחוניים ובמבצעים רבים במהלך שירותה.

ים היתה מפקדת אחראית, קרת רוח, נעימת הליכות ואהובה על חיילותיה.

בשבת 7.10.23 , ים היתה במשמרת במוצב נחל עוז בזמן חדירת כוחות ארגון

החמאס למוצב. החדירה הייתה לכל אורך הגזרה בכ- 21 מוקדים.

ים וחברותיה מילאו את תפקידם עד לרגע בו הותקף החמ"ל בו ישבו .התצפיתניות חיכו במשך שעות לכוחות הצבא שלא הגיעו.

סיפור חייה

במשך חודש הוגדרה ים כנעדרת.
בתאריך 3.11.23, נקבע מותה והיא הובאה
לקבורה. בתאריך 8.11.23, בבית העלמין הצבאי
במודיעין.

ים הצטיינה בכל מה שבחרה לעשות,
טיפול,
ציור,
סריגה
ולימודים.

ים אהבה מאוד אוכל יפני וחיכתה לרגע שתשתחרר
ותגיע ליפן.

ים הייתה שקולה, אחראית ומאוד מצחיקה...
הייתה לה נוכחות משמעותית והיא חסרה לנו כל
יום, כל היום. ♡

אגם רוס, בת דודה של ים מספרת

"התמונה הזו צולמה בתאריך 3.10.23 ממש כמה ימים לפני שהתחילה המלחמה.

זו הפעם האחרונה שראיתי את ים .

אנחנו בנות דודות ושתינו היינו חיילות באותה תקופה , ובמקרה אני הייתי ב"הדממה" וים יצאה ל"רגילה". היינו ממש קרובות, היינו מדברות כל יום ורצינו ממש להיפגש כל הזמן וסוף סוף ניצלנו את ההזדמנות ששתינו פנויות והלכנו ליום כיף ביחד בתל אביב.

היה לנו יום באמת מושלם, מלא שיחות וצחוקים ונהנינו ממש מכל רגע. היינו ביחד שעות, והלכנו למקומות שאנחנו אוהבות וניצלנו כל שנייה. הלכנו גם לחנות תכשיטים, ועיצבנו ביחד שרשרת שנמצאת עליי כל הזמן עד היום. כשסיימנו, ימי הקפצה אותי הביתה, ואני זוכרת שבדרך דיברנו על מוזיקה ואם אני לא טועה היא שאלה אותי אם אני מכירה את השיר "עד מחר" של אביתר בנאי, שבדיעבד המילים שלו מקבלות ממש משמעות. כשהגענו, ימי הורידה אותי בבית והבאתי לה חיבוק שלא האמנתי שיהיה האחרון אי פעם, אחרי כל היום הזה שהיה כמו מפגש פרידה אישי שלנו".

שני שלום, חברתה של ים מספרת

"הגעגוע שלי לים הוא תמיד.
אני לא צריכה טקס כדי לזכור אותה.
זה מגיע כשאני שומעת איזו בדיחה שנונה ורוצה לשמוע את דעתה עליה,
כשאני שומעת שיר טוב ברדיו וחייבת לשלוח לה כי היא בטוח תתלהב ממנו כמוני.
כשאני חייבת לשמוע את הפרשנות שלה למצב במדינה ומה דעתה עליו.
לאט לאט מבינה שהכל היה זמני, מתרפקת על חוויות משותפות ורגעים טובים ביחד
אבל לא באמת מעכלת שאין יותר את ימצי' ושני.
זו כבר לא ים שמבינה אותי במבט,
זו כבר לא ים שמבקשת את הפלייליסט שלי,
זו כבר לא ים שמצלמת אותי ברגעים רנדומליים,
ים שעורכת סרטונים מצחיקים שלי רק בשביל שאחיך קצת.
זו כבר לא ים שתיסע איתי לטיולים בצפון,
זו לא תהיה יותר ים שתדבר איתי על משמעות החיים,
זו כבר לא ים שתלך איתי להופעות שאני אוהבת כי היא אוהבת אותן אפילו יותר ממני,
זו כבר לא ים שתדבר איתי על בנים, על אהבה, תרכל איתי והכל בהומור כל כך שנון
שיש רק לך ימי".

שני שלום, חברתה של ים מספרת

"מי תגיד לי שאני מיוחדת,
מי תיקח אותי ליום כיף כשנשבר לי הלב.
מי ישלח לי כל היום תמונות של צ'ואי,
מי יבקש ממני טיולי ג'יפים ...
מי תרים איתי עוד לחיים - זו את האלכוהוליסטית הבלתי מעורערת?
מי ילמד אותי מה זה מוסר וללכת עם האמת עד הסוף, כשזה נגד כולם.
מי ישקף לי את המציאות גם אם היא קשה מול הפנים כי ככה זה.
ים - מאז שנלקחת הרגשתי שחלק נלקח לי מהלב. הדברים לא יחזרו להיות אותו הדבר
בלעדיך. אף פעם.
נותרנו מרוסקים פה,
מלאים בגעגועים.
אני שמחה שהיית מאושרת בחיים שלך.
אני אוהבת אותך כל כך ימי,
אין מילים שיתארו כמה...
תמיד תהיי בלב שלי,
בכל צעד תלווי אותי.

שני שלום, חברתה של ים מספרת

תמיד אזמין עוד כוס בירה לידי בבר, אזמין לך עוד שוט, אשמע את השירים שלנו
ואחשוב עליך, אסתכל על השמיים ואחפש את הכוכב הכי זוהר.
כי זו את.
אוהבת אותך לנצח,
שני

רגעים עם שני שלום

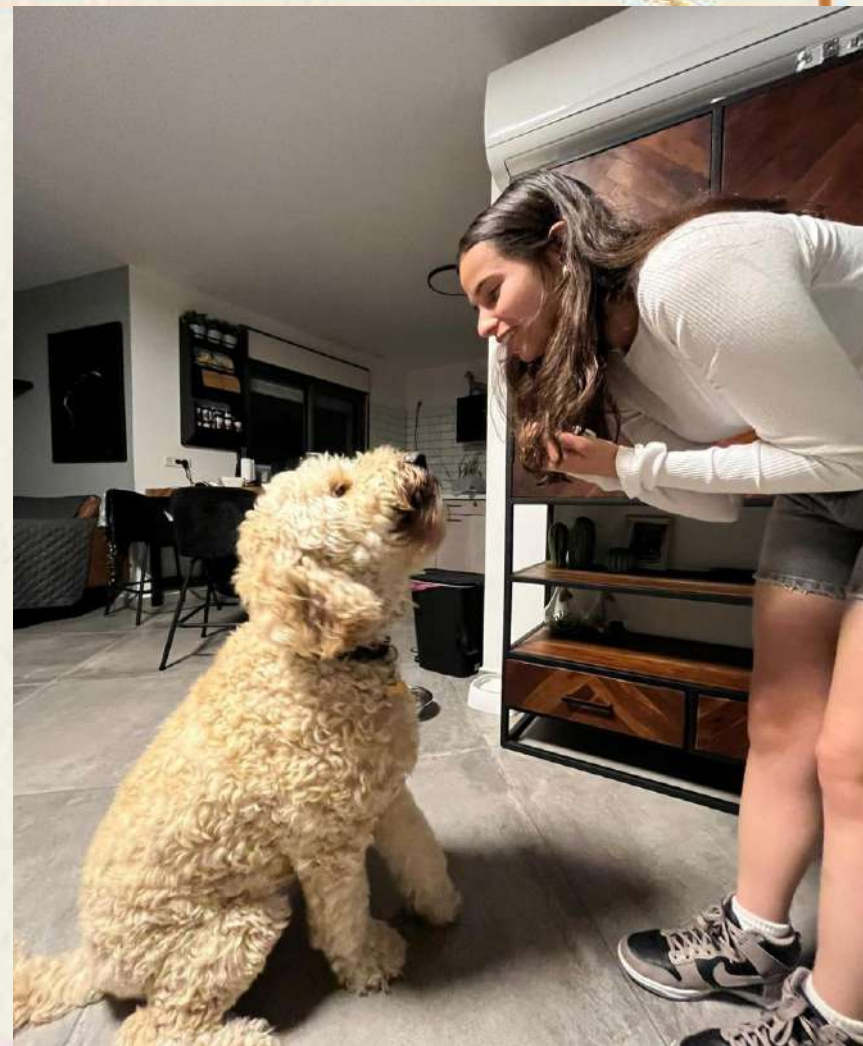
רגעים עם שני שלום

רגעים עם שני שלום

רגעים עם שני שלום

רגעים עם שני שלום

רגעים עם עדן חוטה

רגעים עם עדן חוטה

רגעים עם עדן חוטה

תמר לוי, חברתה של ים מספרת

אני חברה של ים גלס מהשירות הצבאי, שירתנו יחד בחמ"ל ברעים.
"ימי,

61 ימים עברו, שבהם אני מנסה בכל הכוח למצוא חורים בסיפור ותקווה שכל זה
לא נכון.

שאני עושה דברים שאהבנו יחד, ובשקט יושבת בחמ"ל החדש שמחליף את זה
שהיה שלך, מנסה לדבר ולהרגיש את הבנות במטרה לחוות קצת ממך דרכן
ולקבל הצצה למקום שהיה הבית שלך.

מפחדת לכתוב עלייך כי אין מילים שיסבירו את הבן אדם שאת בצורה
המושלמת, אני מרגישה שאי אפשר להסביר אותך במילים. אי אפשר להסביר
חיים במילים.

בשבת, כשהתעוררתי לתוך תמונות של טנדרים בטלוויזיה, הבן אדם הראשון
שחשבתי עליו היה את. אבל באופן מפתיע זו לא היתה דאגה, משהו בי לא נתן
לאופציה שקרה לך משהו להיכנס לי לראש. שלחתי לך הודעה של חצי צחוק
שבאותו רגע לא היה לי ספק הכי קטן שתגיע אלייך.

תמר לוי, חברתה של ים מספרת

תודה שנכנסת לי לחיים, אין אנשים כמוך. היית שם בתקופה הכי קשה, החברה הכי טובה והבן אדם שאני יודעת שאיתו אפשר לצחוק ולפרוק כשקשה. את ממש החזקת אותי שם. תודה על אזור בטוח ונטול מוסכמות, מקום מכיל ושמה.

בכל השעות שישבנו יחד בחמ"ל דיברנו הרבה על העתיד. מה נעשה, במה נעבוד, שעות של שיחות על הייטק וטיולים ורעיית צאן ומה לא. חיכיתי לראות אותך משתחררת, סקרן אותי כ"כ לאן תגיעי באזרחות עם כל היכולות הלא רגילות שיש בך. איזו חברה תקימי או איזה אקזיט תעשי. אני לא מכירה עוד אנשים כמוך. עם לב ואינטליגנציה רגשית מטורפת וחכמה ברמות. כל דבר שנגעת בו בשנייה קלטת והפכת לפרויקט. למדתי ממך המון. תמיד מכירה ויודעת כל דבר. הערצתי וסמכתי בעיניים עצומות על כל מילה שיצאה לך מהפה.

תמר לוי, חברתה של ים מספרת

אולי בגלל זה, באותו הבוקר, הייתי בטוחה שאת בסדר, עם כזה גאון אי סיכוי שקרה משהו.

אז עדיין אחרי 61 ימים אני מסרבת להאמין.

רוצה כבר לשבת לבירה בברים של ירושלים, לוויסקי עם תה במרפסת, לקבל ממך תמונות של הופעות של גל תורן, של מסרגות וצמר ולשמוע את הצחוק שלך, שמדביק את כולם.

לא רוצה להסתפק בלקפוא לתוך זיכרון כל פעם שעוברת מחשבה בראש או שעוברת במקום שהיה לנו בו רגע יפה.

מול הכיסא שלך בחמ"ל, המזקקה או השלט של "חיתולים למבוגרים" במחנה יהודה.

הלוואי שיכולתי לתאר את מה וכמה שהיית בשבילי, בשביל כולם. תישארי לי בלב ובראש לתמיד.

רגעים עם תמר לוי

רגעים עם תמר לוי

ערבה יובל שני, חברתה של ים מספרת

"ים הגיעה לחמ"ל בתקופה עמוסה ולא ממש הכרנו. הבלון שלה עף והחפיפה שלה התעכבה ממש אבל ברגע שהיא התחילה היא עברה את החפיפה תוך פחות משבועיים והשמועה על התצפיתנית האלופה הגיעה לכל החמ"לים. כשהיא עברה חפיפה והתחלנו לעלות למשמרות ביחד, התחלנו להכיר אחת את השנייה התחברנו והפכנו להיות חברות. היינו יושבות בחמ"ל, מכינות אוכל, עושות "טי טיים", שומעות שירים, סורגות מלא ודי מהר הפכנו לחברות אמת, לא רק כאלה שביחד בצבא. היינו ביחד כל התקופות בבסיס ואז נפגשות גם בסופ"ש בבית. בפעם הראשונה שנפגשנו מחוץ לבסיס נסענו ביחד לתל אביב עם עוד שתי חברות. ים רצתה שנאכל פלאן והריצה אותנו בכל תל אביב במשך בערך 40 דקות במסע חיפושים אחר הפלאן שחלמה עליו וכשסוף סוף הגענו גילינו שנגמר. ישבנו בחוץ ושתינו קפה וצחקנו על הנאחס שלה. אחר כך ראיתי מישהו ואמרתי שהוא ממש דומה לזוהר ליבה השחקן ודיברנו על זה שהוא חתיך. ים לא הכירה אותו וחיפשה באינטרנט תמונה והיא מצאה.

ערבה יובל שני, חברתה של ים מספרת

כשהיא מצאה היא אמרה לנו: "מה זה, הוא ממש לא חתיר!" הופתעתי ממש, לקחתי לה את הפלאפון ומצאתי תמונה של זוהר ארגוב. התפוצצנו מצחוק וצחקנו מזה כל הערב :) אחרי הפעם הזו התחלנו להיפגש כל סופ"ש כמעט ולצאת לברים ולשוק בירושלים, הייתי מסיעה אותה בערב למודיעין והיינו שומעות את השירים האהובים עלינו כל הנסיעה וצורחות בקולי קולות. בתקופה שלפני המלחמה לא היינו ביחד בסבב וכמעט ולא הצלחנו להיפגש, הפעם אחרונה שנפגשנו הייתה ביום ההולדת שלי כשהיא באה אל"י הביתה עם עוד חברות. ים הייתה אחת האנשים הכי טובים שאני מכירה. כל כך טהורה, מצחיקה, אדישה אבל עמוקה בטירוף. אני ברת מזל שזכיתי להכיר אותה ולקרוא לה חברה שלי גם אם זה רק לתקופה קצרה. היא חסרה לי תמיד תמיד..."

רגעים עם ערבה יובל שני

רגעים עם ערבה יובל שני

רגעים עם ערבה יובל שני

רגעים עם ערבה יובל שני

ולריה לופטין, חברתה של ים מספרת

"אחרי ה-21' הראשון שאני וים סגרנו ולפני ה-21' השני החלטנו שאנחנו חייבות להכין קינוחים ביום שישי לעונג שבת. במהלך השבוע הכנו בראוניז נוטלה מטורף והחלטנו שאותו נעשה גם ביום שישי ונביא לכל הבנות בחמ"ל. הגיע יום שישי וקיבלנו את הקניות שביקשנו, התחלנו לאפות והחלטנו שאנחנו רוצות לעשות משהו נוסף קצת יותר בריא והכנו עוגיות חמאת בוטנים מטורפות (שאף אחת לא כל כך אהבה חוץ מאיתנו) הכנסנו את הבראוניז לתנור, שמנו שעון והלכנו להתקלח. כשחזרנו בזמן הבנו שלא בדקנו את המעלות והן היו הרבה יותר גבוהות ממה שהן צריכות להיות והעוגה נשרפה. בסופו של דבר יצא שישבנו בחדר עם עוגה שרופה שניסינו להוציא ממנה את מה שלא שרוף ולאכול אותה ככה ולא לספר על זה לאף אחת, ועם עודף מהעוגיות שאף אחת לא אכלה".

רגעים עם ולריה לופטין

ולריה לופטין , חברתה של ים מספרת

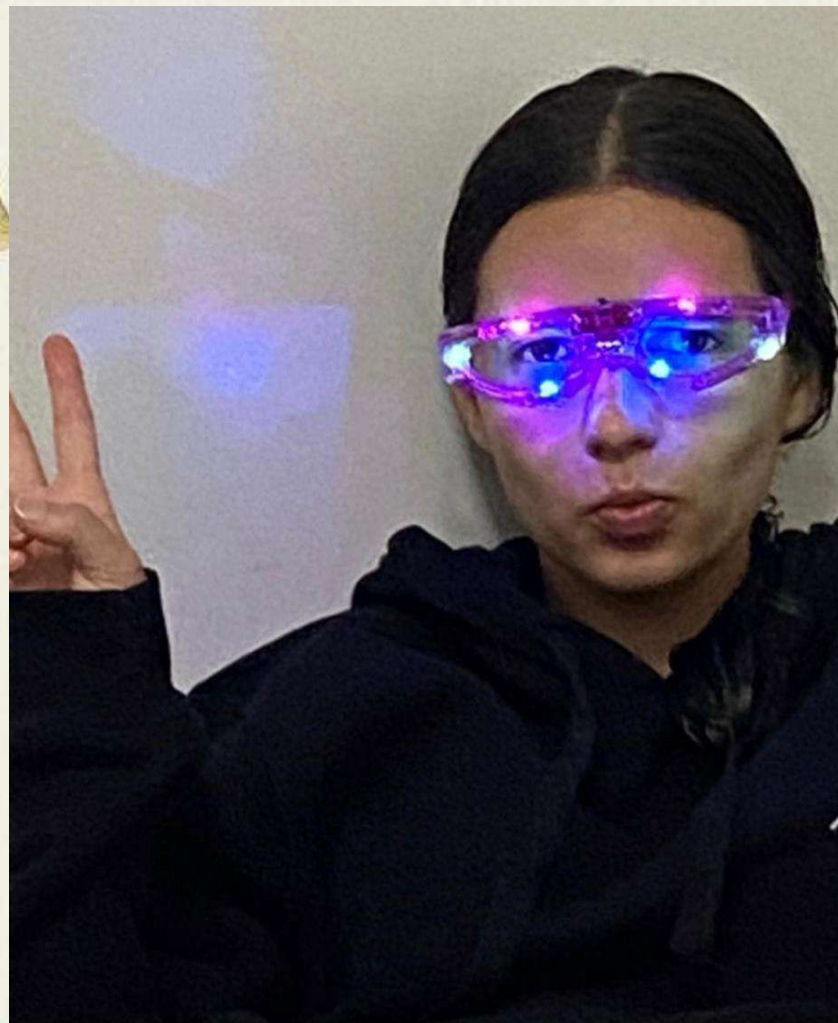
"יום עברה חפיפה בדיוק כשנשארו לי 100 ימים אחרונים בבסיס. יצא שהתחברנו ממש מהר, חיבור אמיתי כזה שלא קורה כל יום. יכולנו לשבת שעות ולדבר ויכולנו גם לא לדבר בכלל וזה הרגיש הכי נכון בעולם. היא הגיעה באחת התקופות הכי קשות שהיו לי בצבא והפכה אותה לתקופה מדהימה ואני לנצח אודה לה על זה. בשבוע האחרון שלי בצבא היא עשתה הכל כדי שנבלה אותו ביחד, היא סגרה 21, והחליפה סבב לתקופה קצרה למרות שהסבב השני היה גרוע בהרבה. בכל השבוע האחרון היא הייתה דבוקה אליי ועשינו הכל ביחד. היה מלא "טייט", ישיבות עד אמצע הלילה, שיחות נפש, אוכל טעים ומלא חוויות. ים אפילו עברה לחדר שלי כדי שיהיה לנו עוד קצת זמן ביחד. שתינו היינו שבורות לב שאני עוזבת. ביום האחרון הענקתי לה את הכומתה שלי וכתבתי עליה "כמה נורמלי ככה משוגע" כי הקשר הזה הרגיש הכי נורמלי שיש אבל בתכל'ס זה מטורף כמה מהר התחברנו בתקופה כל כך קצרה וכמה הקשר הזה היה מיוחד. היא ללא ספק הייתה מיוחדת ואני כל כך שמחה שהיא הייתה חלק מהחיים שלי ועדיין ממשיכה להיות."

רגעים עם ולריה לופטין

רגעים עם ולריה לופטין

רגעים עם ולריה לופטין

אופיר לייפר, חברתה של ים מספרת

"הכרתי אותך בכיתה ב', הגעת אלינו לכיתה ומיד התחברת עם אנשים. עד כיתה ז' היית איתי באותה כיתה ואני חושבת שהחלפנו אולי 3 משפטים. ההיכרות השנייה והמשמעותית שלי איתך הייתה בסוף כיתה י"ב. נפגשנו כמה חברים ויואב אמר שהוא הזמין אותך. בהתחלה אני לא הבנתי למה הוא הזמין אותך בלי לשאול אותנו, במיוחד אחרי שלא דיברתי איתך 5 שנים ולא באמת הכרתי אותך. ואז את הגעת, דיברנו והתחברנו, ואחר כך הלכתי ליואב והתנצלתי בפניו שלא נתתי לך צ'אנס קודם. לא רציתי לספר לך שזו הייתה התגובה שלי, רציתי שתחשבי עליי רק דברים טובים. מאז הכרנו יותר, התחברנו יותר, הלכנו למקומות ביחד ואהבתי להזמין אותך לחברים אחרים שלי שלא מכירים אותך.

אופיר לייפר, חברתה של ים מספרת

תמיד התגאיתי בכך, כשחברות היו רוצות ללכת איתי למסיבה או סתם להיפגש איתי ישר הייתי אומרת שאני אשאל אותך ומבהירה שאת ממש מגניבה ובטוחה שיאהבו אותך, ובאמת כל בן אדם שהכיר אותך אחר כך בא אליי ואמר כמה הוא אוהב אותך וביקש שאני אזמין אותך שוב. גם כשסתם היינו נוסעות באוטובוס או הולכות ברחוב אנשים תמיד היו פונים אלייך, ישר היו מוקסמים ממך. אולי לא היינו חברות מהרגע הראשון שהכרנו, אבל מבחינתי החברות שלנו אחרי שחזרת לארץ הייתה הכי משמעותית שיש, ולא הייתי מוותרת עליה, לא משנה מה".

אופיר לייפר, חברתה של ים מספרת

Baby I'm yours - arctic monkeys

הטעם שלי ושל ים היה מאוד דומה במוזיקה, רוב הזמן הכרנו ואהבנו את אותם השירים. כשדיברנו על arctic monkeys היא אמרה לי שהיא מכירה שיר שלהם, שלא הרבה מכירים, ושאני חייבת לשמוע, שבטוח אני אוהב אותו, ומהרגע שהיא שמה את השיר הזה ועד היום זה בין השירים האהובים עליי שלהם, השיר הזה תמיד הזכיר לי כמה היא מכירה אותי וכמה מזל יש לי שאני מכירה אותה. השיר האהוב עליי של הלהקה הוא wanna be yours ובדצמבר גיליתי שהוא היה מקום שלישי בשירים שהושמעו על ידה הכי הרבה השנה, זה גם משהו שגרם לי להרגיש חיבור אפילו יותר חזק מקודם.

תנועה במבט -אלון עדר

כשהתחלתי להכיר את אלון עדר לא היה לי על מי לדבר על זה יותר מדי, במקרה מתישהו שמתי שיר שלו וים אמרה לי שהיא ממש אוהבת אותו ובאותו הרגע אמרנו שאנחנו חייבות ללכת להופעה שלו ביחד. קצת זמן אחר כך התחילה מכירת כרטיסים להופעה שלו בבארבי, בסופ"ש, ואני לא הספקתי להשיג כרטיסים. שבוע לפני ההופעה, ים אמרה לי שהיא השיגה כרטיסים ושאלה אותי אם אני הולכת גם, אמרתי לה שלא ושאני ממש רוצה ובסוף היא שכנעה אותי והצלחתי לקנות ממישהי רנדומלית שמכרה.

התרגשנו מאוד שנלך להופעה ביחד, למרות ששתינו באנו עם חברים אחרים. ברגע שהתחיל השיר "בתנועה במבט", שתינו אמרנו באותו הזמן שזה השיר האהוב עלינו והתלהבנו ביחד".

אופיר לייפר, חברתה של ים מספרת

כמה את צודקת -ירמי קפלן

זה שיר שהכרתי רק אחרי המלחמה, הבנתי שאהבת את השיר הזה ולאחרונה שמעת אותו הרבה, בהתחלה זה הצחיק אותי שאת אוהבת שיר שאומר שאת צודקת. את תמיד היית הכי צנועה וזה הרגיש לי לא קשור, ואז הבנתי שכנראה שלא אהבת אותו כי זה מה שחשבת על עצמך, אבל ברגע שהקשבתי לו באמת ישר חשבתי עלייך, "כמה את יפה, כמה את צודקת...הסיפור אמור להסתיים אחרת".

רגעים עם אופיר לייפר

רגעים עם אופיר לייפר

רגעים עם אופיר לייפר

רגעים עם אופיר לייפר

מיכל טוצ'ינסקי, חברתה של ים מספרת

"את ים הכרתי כשהגעתי לכיתה ז'. היינו יחד בכיתה והיינו חברות מאוד טובות. בשיעורים היינו יושבות ביחד ומבלות, כבר אז גיליתי בחורה שנונה, נבונה שכיף מאוד להיות בחברתה. שנה לאחר מכן עברה ים יחד עם משפחתה להולנד, והאיחוד המשמעותי בינינו קרה כשהיא חזרה לארץ בסיום התיכון. כבר במסיבת יום הולדת של חבר מהכיתה התחברנו מהר מאוד ומשם החלה חברות ממש פתוחה וטובה. הגיוס של ים העסיק אותה מאוד והיה לה חשוב לבצע תפקיד שהיא תאהב. לא שמעתי את ים מתלוננת על שיבוץ בתפקיד התצפיתנית ומהר מאוד היא התחברה לתפקיד ולאופי שלו. השעות של התפקיד השתנו כל הזמן, שגרה עמוסה ומעייפת, אך זה לא גרם לים אף פעם לוותר על סופי שבוע שיהיו מלאים בחוויות. תמיד זכור לי שים היתה חוזרת אחרי רצף סגירות שבת, מלאה באנרגיות ובכוחות, לצאת יחד עם כל החברים, לארח בביתה או אפילו סתם לשבת במרדן בר במודיעין - הקלילות והגישה החיובית של ים באו לידי ביטוי תמיד ביציאות, היא היתה אהובה על כולם".

מיכל טוצ'ינסקי, חברתה של ים מספרת

"באירוחים בביתה היינו מתאספים חברי הכיתה מהתיכון, רואים את הציורים והסריגות שלה, שומעים שירים בעברית שים הייתה משמיעה, אוכלים ביחד ומספרים חוויות מהצבא. הקשר שלי עם ים תמיד היה מאוד חשוב עבורי, היינו קונות יחד בימי שבת בבוקר קפה קר ונוסעות לגינה קסומה וקטנה שהיינו יושבות בה. כל הבעיות שהייתי משתפת היו מרגישות הרבה יותר מזעריות, כי כזאת ים היתה, עם המון פרופורציה ותמיד עם עצה טובה. היא תמיד אהבה לנסות דברים חדשים, ללא פחד ותמיד עם חיוך - אני מאוד אוהבת לצלם והיא הייתה עוזרת לי לצלם במסיבות ובימי הולדת תמונות אומנותיות, מה שתמיד הפך את זה להרבה יותר כיף, כי ככה זה, כשיש חברה שטוב לעשות משהו יחד איתה. היום כל פעם שאני סורגת, שומעת שיר אהוב או רואה נוף יפה אני נזכרת בה, ובכמה טוב היא הביאה לעולם הזה. אם כל אחד היה לוקח משהו מים, העולם היה נראה הרבה יותר טוב.

אני נזכרת בזיכרונות הטובים, מדפדפת בין התמונות ומודה שיצא לי להכיר בחורה מוכשרת, טובת לב וחברה מדהימה, והגעגוע לא פוסק".

רגעים עם מיכל טוצ'ינסקי

רגעים עם מיכל טוצ'ינסקי

רוני בן חור, חברתה של ים מספרת

"יש חברים שאני מעדיפה להיפגש איתם בקבוצה עם עוד אנשים כי אני לא בטוחה אם יהיה לנו מספיק כיף או מעניין או מצחיק בפגישה אחד על אחד. ים היא מסוג האנשים שהכי אהבתי להיפגש איתם אחד על אחד! ידעתי שלא משנה מה נעשה ולאן נלך יהיה הכי כיף ומעניין ומצחיק כי ים זאת ים. הפעם האחרונה שביליתי עם ים הייתה בהופעה של אלון עדר. אחרי שגילינו שיש לנו אהבה משותפת אליו הבנו שאנחנו חייבות ללכת להופעה יחד. שתינו כבר היינו בהופעות שלו, אבל לא אחת עם השנייה. הכרטיסים אזלו, אבל ים מצאה בפייסבוק מישהו שמכר את הכרטיסים שלו ברגע האחרון. נסענו לבארבי בתל אביב וגם אופיר ועידן באו איתנו. חיכינו וחיכינו ולבסוף ההופעה התחילה. נהננו בטירוף! עלו גם הרבה אורחים בהפתעה, יוני בלור, שלומי שבן ועוד. אני שמחה מאוד שהספקנו ללכת להופעה הזאת ביחד. בפעם אחרת נסענו אחר הצהריים לירושלים. ים גילתה שמסתבר שירושלים לא רחוקה ממודיעין ומסתבר שהיא אוהבת להסתובב בעיר. אז הלכנו יחד לירושלים".

רוני בן חור, חברתה של ים מספרת

"למרות שאני אמורה להיות ה'ירושלמית' מבין שתינו כי אני גרה במבשרת, ים הבינה בירושלים יותר טוב ממני (ואני גם חסרת חוש כיוון) אז היא הובילה ואני הלכתי אחריה. הסתובבנו, דיברנו, צחקנו, הצטלמנו, נכנסנו לחנות צמר גדולה, ים רצתה צמר בצבע מסוים כדי לסרוג איזו בובה שהיא ראתה באינטרנט אבל אני לא זוכרת אם היה בדיוק את מה שהיא חיפשה. אחר כך קנינו מוצ'י שרצינו לטעום. היה מגעיל. צחקנו! בפעם הראשונה שנפגשנו רק שתינו מחוץ לצבא הלכנו לחממת הסחלבים, מסעדה מעולה בהר אדר מלאה בצמחים וסחלבים. כל כך שמחנו ונהנינו. התקשרנו לרון ועדן והן היו בקורס מפקדות וקינאו נורא בנו ורצו להיות איתנו".

רוני בן חור, חברתה של ים מספרת

"אני לא זוכרת אם זה היה באותו יום אבל זה היה גם בהר אדר: (נסענו לתצפית חמודה שיש בעלייה בדרך להר אדר, ישבנו שם, דיברנו, הצטלמנו וצחקנו. פתאום הגיעה לחנייה שלי התצפית מכונית עם זוג, והבחור הטיס רחפן שצילם אותו ואז הציע נישואים לבחורה. מחאנו כפיים ואיחלנו מזל טוב. זו הייתה פעם ראשונה שהייתי נוכחת בהצעת נישואין ואני חושבת שגם הפעם הראשונה של ים. הכל קרה כל כך מהר, שרק כמה דקות אחרי זה חשבנו על זה שהוא הציע לה נישואין בחניה של התצפית כי אנחנו ישבנו בתוך התצפית ותפסנו את המקום היפה יותר.

בפעם אחרת נסענו למקום חדש ממש חמוד שפתחו בקריית ענבים- "הרים".
אכלנו קינוחים טעימים ודיברנו על תכנונים לאחר השחרור,
אחר כך נסענו לגשר חדש שבנו במבשרת שצופה לכיוון ירושלים.
הייתה גם פעם שנסענו לבית ילן במוצא ואכלנו שם ארוחת בוקר טעימה
וחשבתי כמה אני אוהבת את ים ואיזה כיף לי שיש לי אותה ושכנראה שהבילוי
האהוב עלינו הוא לאכול אוכל טעים במקומות יפים".

רגעים עם רוני בן חור

רגעים עם רוני בן חור

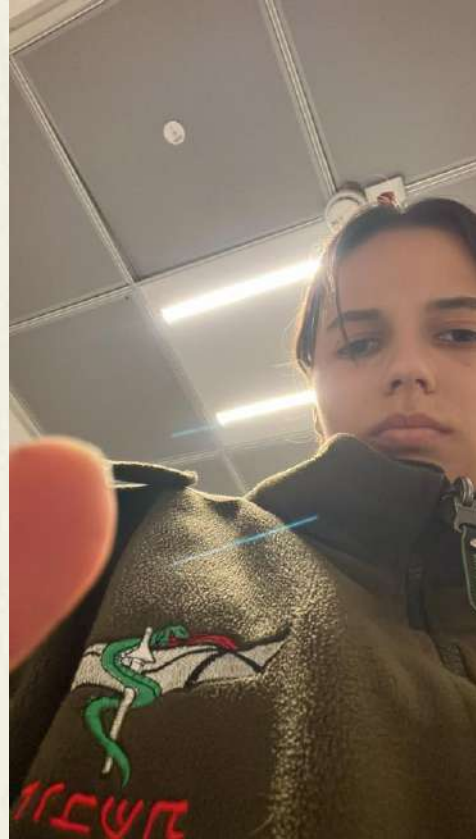
גיא שגיב, חבר של ים מספר

"למדתי עם ים בכיתה ז' והיינו חברים אבל לא חברים כל כך טובים. בתקופת המלש"ביות, לאחר שהיא ומשפחתה חזרו מהולנד נפגשנו בעבודה ובמשך שעתיים וחצי של עבודה לא דיברנו בכלל על זה שאנחנו מכירים מפעם. שאלתי חבר אם היא חזרה לארץ כי לא הייתי בטוח שזו אכן היא והוא אמר לי שכן. לאחר כמה ימים נפגשנו במפגש של החברים אליו היא הוזמנה ודיברנו. המאפיין הבולט בים היה שלוות נפש. אף פעם לא ראיתי אותה כועסת והיא תמיד הייתה רגועה. בכיתה ז' היא הייתה מוצלחת מאוד בלימודים".

רגעים עם יעל כוכבי

רגעים עם הילה

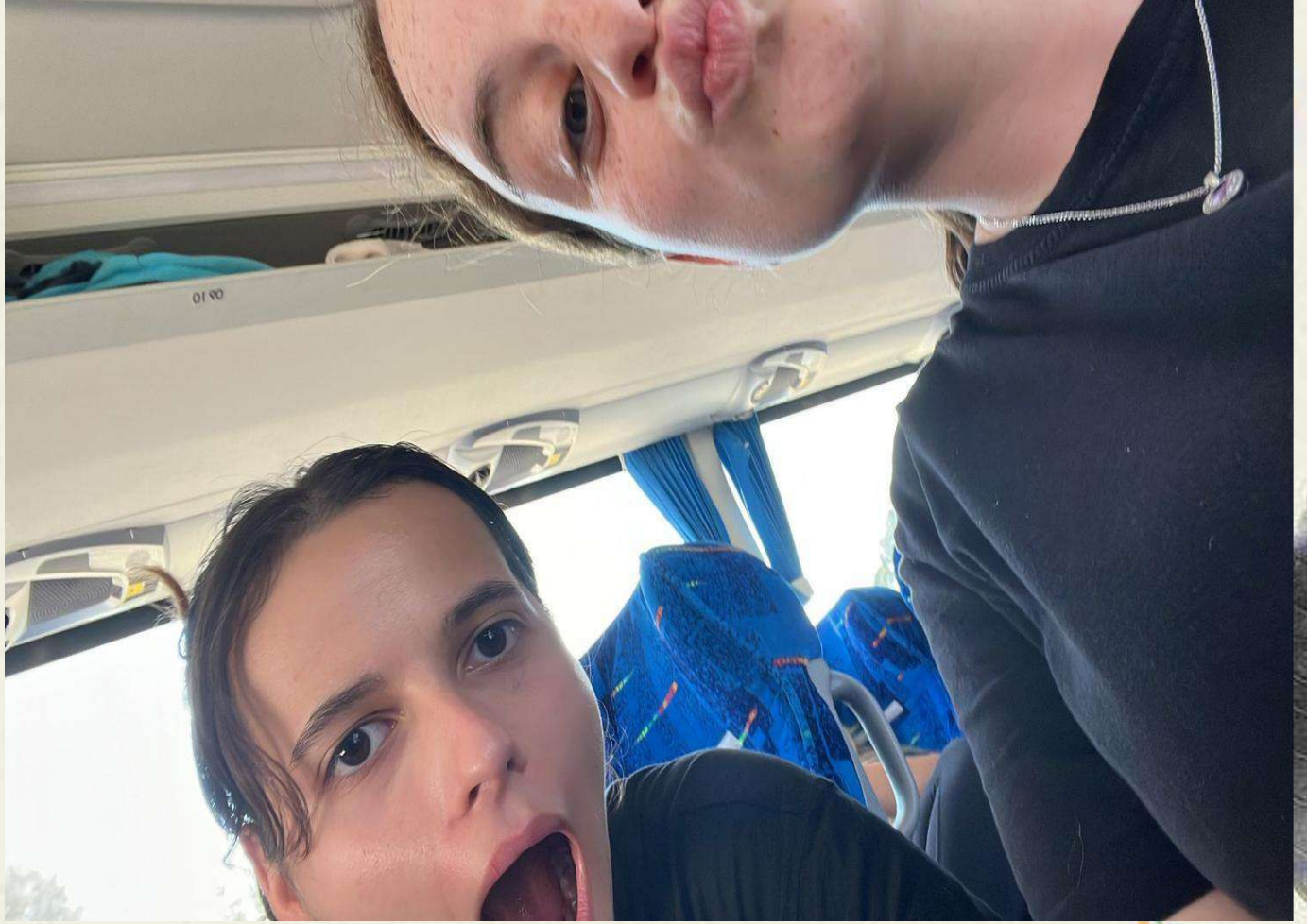
איילין מייזי, חברתה של ים מספרת

"ים הייתה הילדה הכי שנונה שהכרתי.

היא ידעה שהיא חכמה וגרמה לכולם לדעת את זה. הייתה לה תמיד דעה על הכל והיה לה חשוב להגיד אותה. כמו הפעם ההיא שהבאתי לצבא קוביה הונגרית כדי להעביר את הזמן בין משמרות. התחלתי ללמוד לפתור אותה וראיתי סרטונים ביוטיוב. ים תמיד הייתה באה לחדר שלי ושל מיתר עם כוס תה ויושבת שם שעות כדי לדבר איתנו. לפעמים היו נושאי שיחה רציניים ולפעמים שיחות בלי יותר מדי תוכן.

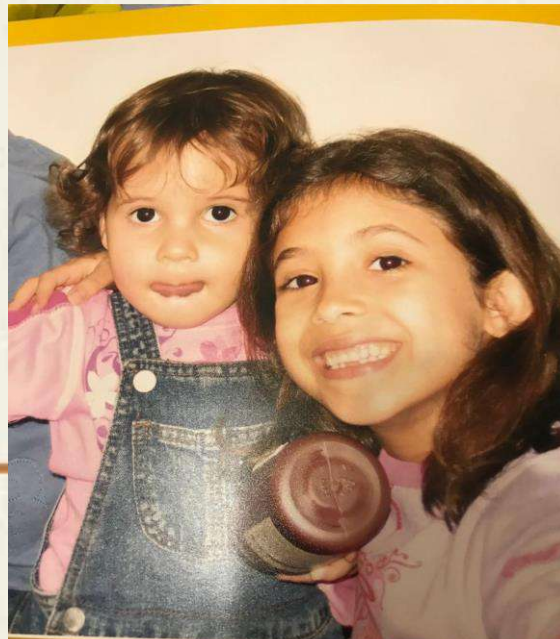
ביום שהתחלתי לפתור את הקוביה, ים התיישבה לי על המיטה ולא חסכה בביקורת. היא אמרה שלפתור קוביה הונגרית זה לנסות להראות לכולם כמה שאת חכמה אפילו שזה לא דורש חוכמה. זה בסך הכל לזכור שלבים ולא דורש יכולת מיוחדת. היא אמרה שהיא לא רוצה ללמוד כדי שאנשים ידעו שהיא חכמה בגלל דברים שדורשים באמת חוכמה. בכל פעם כשים הייתה באה בכוננות ורואה שאני פותרת קוביה היא הייתה צוחקת עליי. אחרי כמה ימים שהיא בהתה בי פותרת היא אמרה לי: "טוב, נו איילין תלמדי אותי". צחקתי עליה והתחלתי ללמד אותה. לסגירה הבאה ים קנתה קוביה משלה, למדה לפתור בדרך שונה משלי כדי להיות יותר מהירה ממני ואז גם התחילה ללמד אחרים. אחר כך היא אמרה לי שאנשים באמת חושבים שהיא חכמה יותר ואפילו שזה לא משהו שדורש חוכמה היא עדיין אוהבת את זה".

רגעים עם איילין מיזי

יובל רוס, בת דודתה של ים מספרת

"אני זוכרת הכל, אני זוכרת אותך תינוקת קטנה, אני זוכרת את ימי החופש הגדול, אני זוכרת את המשחקים את הצחוקים והכיף שעשינו יחד ואני לא מאמינה שכל הזיכרונות שלנו יהפכו לזיכרון ממך. ימי, אני כל כך רוצה לדבר איתך ולספר לך כמה דאגנו כשלא ענית ולא ידענו מה איתך, אני רוצה לצחוק איתך על האמהות התאומות שלנו, אני רוצה לחבק אותך ואני לא יכולה. הלב שלי שבור ימי. אני רוצה להגיד לך תודה על שנים כל כך יפות, על כל הילדות שלי, את היית חלק כל כך גדול ומשמעותי. זכיתי בכך למעט מידי זמן ממה שחשבתי שתשארי בשבילי לעולמים הבת דודה היפה שלי, המצחיקה, המוכשרת והטובה עם הלב הענק. ימי, את כל כך גיבורה, מיד הרגעת אותנו ואמרת שאת לא פוחדת ונהנית מהשירות שלך. אני כל כך אוהבת אותך, מלאכית שלנו, אני לא מאמינה שלא נתראה שוב ומקווה למצוא אותך בלילות בין הכוכבים, מחכה לפגוש אותך שוב♥".

רגעים עם בת הזודה יובל רוס

יואב זאנה, חבר טוב של ים מספר

"אני זוכר בערב השנה החדשה החלטנו החברים לצאת לחגוג בתל אביב. לקחנו את קו 712 מהקניון במודיעין וירדנו ליד דיזינגוף, נכנסנו למועדון ושם פגשנו שני עולים חדשים. באופן לא מפתיע הם התחברו לים, וכיוצא בכך גם איתנו, ויצא שחגגנו איתם. אחר כך הם סיפרו שהם הגיעו מאנגליה, ושהם פה במה שנקרא "פאב קרול" - והסבירו שזה אומר שהם מסתובבים במרכז תל אביב עם "מדריך" שמכניס אותם לבארים נחמדים במהלך הערב. ים ואני נדלקנו על הרעיון הזה וזכרנו אותו להמשך. שמרנו על קשר עם אותם הבריטים והם הציעו לנו להצטרף ל"פאב קרול" איתם. לקחנו קו 712 מהמרכזית וירדנו ברוטשילד, פגשנו אותם והם הכירו לנו את אורי, שהיה המדריך שלנו באותו הערב. קלטנו שכל האנשים שם הם עולים חדשים ואנחנו קצת שונים מהנוף, אבל יאללה לא נורא. הסתובבנו איתם במשך הערב וצברנו חוויות, בסוף הסתבר שהבריטים הם קצת מוזרים והחלטנו לא לדבר איתם יותר."

יואב זאנה, חבר טוב של ים מספר

"עברו כמה שבועות וים ואני החלטנו שחייב לצאת לתל אביב שוב. לאף אחד מהחבורה לא היה כוח לצאת, אבל באותה התקופה כנראה שהייתה לנו אנרגיה לא נגמרת, אז סיכמנו שגם אם אף אחד לא עונה נצא אנחנו, ים ואני, ויאללה חוויה. תמיד ידעתי שאפשר לסמוך על ים, שיהיה לי עם מי להיות בשישי בערב, לצבור זיכרונות. אז יצאנו עוד כמה פעמים רק אנחנו, בקו 712 לתל אביב, ואספנו כמה אבני דרך שלא אשכח בחיים, כמו החבורה של המוזרים מהמאחורה של האוטובוס שתמיד אמרו לנו "ערב טוב", "לאן הולכים?", "ושבסוף כמובן שגם איתם התחברנו".

יואב זאנה, חבר טוב של ים מספר

"באחת מהפעמים לים נמאס מהמועדונים והברים הגרועים והיא הציעה שנדבר עם אורי ונצטרף לפאב קרול. היא כתבה לו אבל הוא פשוט לא ענה. אז חשדנו שאולי הוא עונה רק לעולים חדשים, ואז החלטנו לעשות את הדבר ההגיוני - להתחזות לעולים חדשים. כתבתי לו באנגלית שאני הולנדי שעלה לארץ עם חברתי הטובה הישראלית שהייתה בשליחות בהולנד 5 שנים, ושנשמח להצטרף לפאב קרול. הוא ענה חמש דקות לאחר מכן והביא לי את המספר שלו. יצאנו לתל אביב שוב, קו 712 כמו תמיד ויורדנו ברוטשילד. פגשנו את אורי באיזה בר צידי. ההוא שראה אותנו כמה שבועות לפני - קנה לגמרי את סיפור הכיסוי שלנו, וביקש שנחכה איתו בבר בזמן ששאר העולים החדשים מגיעים. הוא אפילו הביא לנו בקבוק של טובי ששתינו מתוך נימוס בלבד, כי הוא היה לא טעים. כל הערב דיברנו איתו באנגלית, ים קצת בעברית, צחקנו עליו, והסתובבנו בכל העיר בכיף.

זה הפך להיות אחד הסיפורים הטובים שיש לי, וגם שנה ומשהו אחר כך, כשנפגשנו אצל ים, היא אמרה שהיא מספרת אותו לחברים שלה פעם בכמה שבועות - זה היה המפגש האחרון איתה, שבוע לפני השבעה באוקטובר".

Alyvia Facey - חברה מספרת

I met Yam when I was 13 and I still remember the first day we became friends. We were at a sleepover together and Yam spent the entire night making me laugh. She made me laugh so much and for so long that I actually got a really bad headache. From then on we became good friends that supported each other throughout our school years. I knew I could always count on Yam for her honesty and loyalty as a friend as well as her spectacular gift of making me laugh at everything. I wish we could've had more time together, but I am grateful for the seven years of friendship we had. Yam truly made my life so much better and no words can express how much I miss her. - Alyvia

אליביה פייסי עם רגעים

רגעים עם Hristina

חברה מספרת Hristina

חברה מספרת Hristina

חברה מספרת Hristina

אלון נחמיאס, בן זוגה של ים מספר

"עד עכשיו אני לא מעכל שאני צריך לכתוב מילים
בספר זיכרון זה מרגיש לי לא נכון.
כנראה משהו בי מקווה עוד שכולם טועים איפה
שהוא או שהכל חלום שיש לו סוף.
הכרתי את ים לא הרבה לפני השבעה באוקטובר
וכבר אז נוצר חיבור.

ים, אני זוכר איך כמעט לא באת בפעם הראשונה
שנפגשנו ובסוף שאלת "אז מחר נפגשים שוב?"
פשוט הייתי מאושר - החיבור היה מהיר.
בנסיעות הארוכות ממודיעין אלי הביתה וההפך, יצא
לנו לשמוע הרבה מוזיקה וכל פעם פשוט זה היה
אותה מוזיקה אם זה היה ממני או ממך.
אלון עדר, יוני בלור, היהודים ועוד טובים.

אלון נחמיאס, בן זוגה של ים מספר

אחד הדברים שאני אוהב לעשות זה לעבוד באולפן, ופעם אחת שהייתה לי עבודה להגשה והייתי צריך לסיים אותה באולפן, פשוט נשארתי איתי. רק היית איתי שם עד מאוחר והרגשתי כל כך שלם עם הנוכחות שלך.

ואחרי זה, את עבודת הסיכום שלי, כבר ממש עשינו יחד. נתת לי הערות כל כך חכמות ונכונות למרות שלא למדת סאונד והפקה. היה ברך מין כישרון טבעי שפשוט הרשים אותי שוב ושוב מחדש.

כל כך הרבה דברים שאי אפשר לסכם בעמוד אחד בספר, וגם בכמויות של שירים שאני כותב, כשכל פעם יש משהו חדש בשיר אחר.

אלון נחמיאס, בן זוגה של ים מספר

באחד השירים אני שואל "יצא לכם פעם לפגוש מלאך?" ובסוף אני אומר "שאני פגשתי אחת".

היופי הוא שגם אמרתי לך את זה לפני, ואמרנו אחד לשניה מזל שיש לנו חיבור וזה דבר נדיר שקורה לשנינו ואיזה כיף שזה קורה סוף סוף. אני זוכר שיום אחרי שהלכתי לבסיס בפעם האחרונה, הייתי בחתונה של חברים ואחד מהם שאל אותי איך אני ופשוט סיפרתי לו כמה אני מאושר ושלם.

ואז הגיע השבעה באוקטובר והכל פשוט התהפך. לא פעם חלמתי בלילה על הרגע שאת חוזרת - שעוד לא הגיע.

אלון נחמיאס, בן זוגה של ים מספר

ובינתיים, אנחנו פה בעולם הזה שהשארת ריק מוקדם מדי.
מנסים לנווט בין השברים- וכל אחד מהם מזכיר אותך.
הציור, התקליטים, האולפן, המאצ'ה, השייק חלבון, המאוורר, השידה, מברשת השיניים- פשוט הכל ואי אפשר להכניס הכל בעמוד אחד או שניים.

ובעיקר השירים. שיר חדש של אלון עדר או יוני בלור, ישר מעציבים אותי שאני לא יכול להשמיע לך ובכל זאת שולח למקרה ומשהו ישתנה ותשמעי אותם.

כל יום אני רק מבין יותר את המשפט "ספק אם פעם עוד אצליח ללכת ולא בעקבותייך".
ובאמת כבר יותר משנה שאין יום בו שאני לא חושב עליך".

אלמוג רוס , בן דודה של ים מספר

"יש לי כל כך הרבה זכרונות יפים עם ים, שחרוטים אצלי כל כך חזק. בתקופת הילדות שלנו, בכל חופש גדול היינו נפגשים כמעט בכל יום. כל בני הדודים מעבירים את היום ביחד. כל יום היה מתחיל סביב השעה 7:00 כשליאור היה מוריד את הילדים אצלנו, וכך במשך כמעט חודשיים שלמים היינו מעבירים שעות ביחד. ארוחת בוקר, משחקים משותפים בכל פלטפורמה אפשרית, ארוחת צהריים, שוב משחקים עד שליאור חוזר מהעבודה ואז נפרדים ומחכים ליום הבא. גם זכינו לטייל כמה פעמים ביחד בחו"ל, ובמיוחד בהולנד - שם ביקרנו גם כתיירים ובהמשך כאורחים בבית משפחת גלס. באחד הביקורים שלנו, ים דילגה על יום לימודים ונסענו לטייל ביחד. עוד לפני שעלינו לרכבת, ים התיישבה באין מפריע והתחילה לנגן בפסנתר בתחנת הרכבת. את המשך היום העברנו בהאג ובערב ראינו ביחד סרט. כל פיסת זיכרון חקוקה לי בלב וגורמת לי להתמלא בגעגועים. ימי, את תמיד בליבי".

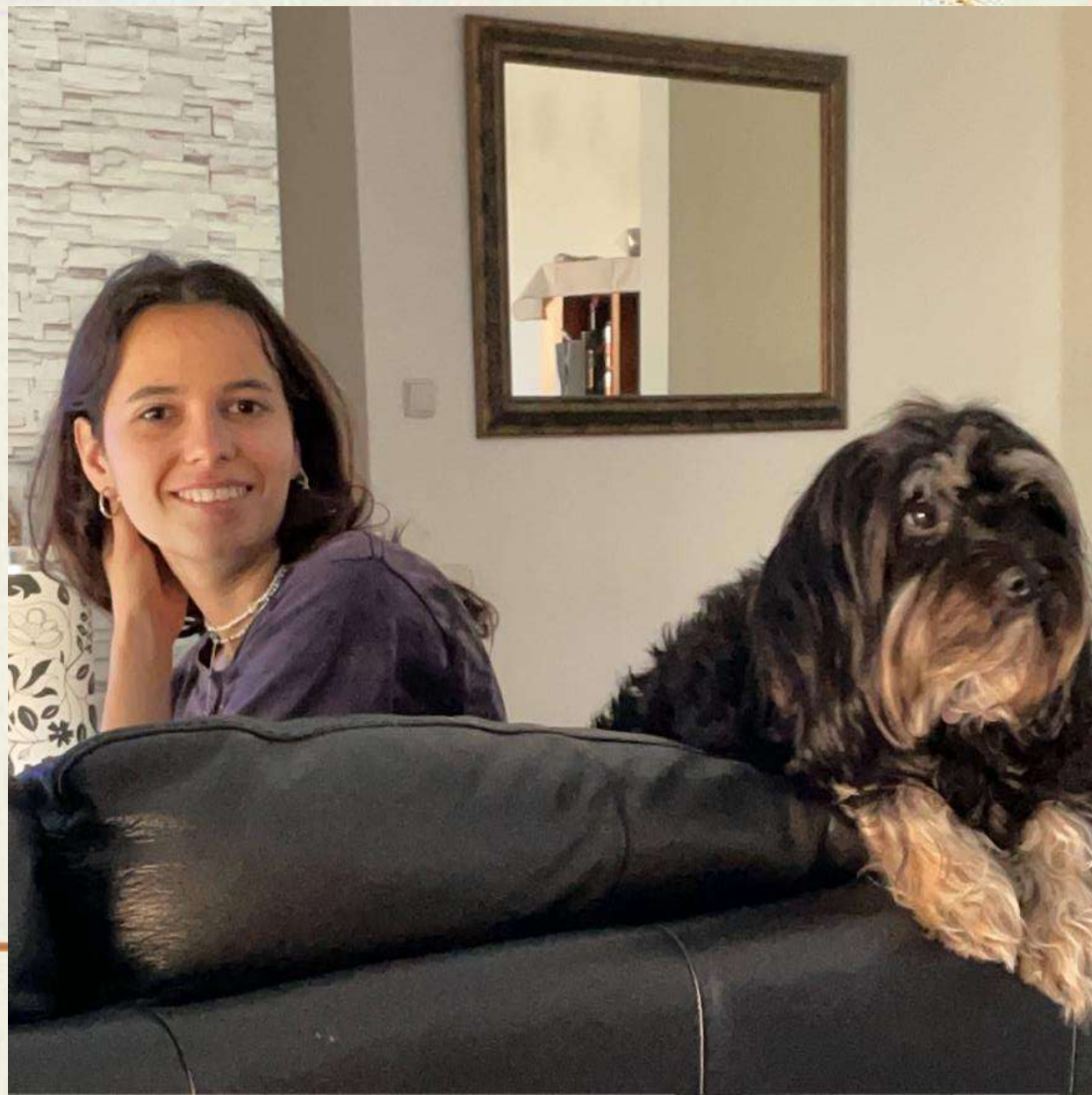
רגעים עם אלמוג רוס, בן דודה של ים

רגעים עם אלמוג רוס, בן דודה של ים

רגעים עם אלמוג רוס , בן דודה של ים

בית ספר עירוני ב' ע"ש יצחק רבין - חדר לזכרה

חדר זה הוקם באהבה והוקרה לזכרם של
יום גלס, שלמה בן נון, שלמה גורטובניק וגל מישאלוף זכרם לברכה
ביחד עם בני המשפחה, האחיות והאחים שלומדים בבית ספרנו.
דרך הביקור בחדר, ניסינו לאפשר לכם להכיר אותם מעט, להכיר
את כישוריהם ואת הדברים שאהבו לעשות בחייהם.

★ על השולחן מונחים לבבות וצבעים, אתם מוזמנים
לכתוב כמה מילים שהייתם רוצים להגיד לכל אחד
מהאחים שלומדים בבית ספרנו.

בית ספר עירוני ב' ע"ש יצחק רבין - חדר לזכרה

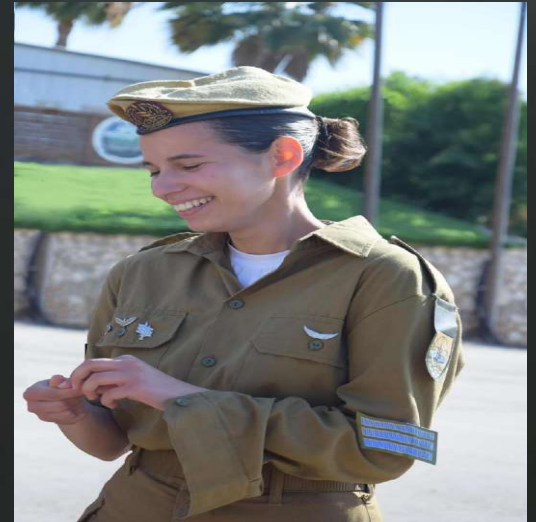
ים אהבה לסרוג ואהבה במיוחד את פרחי הלבנדר. לאחר
נפילתה הוקם מיזם הנצחה בשם "הלבנדר של ימי"
שמחבר בין התחביב האהוב עליה- סריגה, לבין פרח
הלבנדר שאותו אהבה לסרוג ממש כמו בדוגמה כאן.

★ סרקו את הברקוד ותוכלו לראות כיצד לסרוג ואולי
תגלו תחביב חדש.

בית ספר עירוני ב' ע"ש יצחק רבין - חדר לזכרה

"ים של דמעות בשתי עיניי"
ליבי זועק שובי אלינו..."

בלב ים

יפה מבפנים ומבחוץ.

תלמידה חרוצה ושאפתנית, שהצליחה בכל דבר שעשתה ונגעה.

בעלת כשרונות רבים. היא ניגנה בתופים, ובהולנד הייתה חברה בלהקה עם חברים מבית הספר בו למדה.

ים ציירה וסרגה, ולמדה בעצמה לבנות אתרי אינטרנט. ים מאוד אהבה מוזיקה ובמיוחד את אלון עדר. היו לים תוכניות וחלומות רבים לעתיד. עם שחרורה מהצבא היא תכננה לטוס להולנד ויפן עם חברות ילדות מהולנד. היא רצתה ללמוד מדעי המחשב ולעסוק בתחום.

הכל נגדע בשבת הארורה של ה-7.10.2023.

ים לא תחלום, לא תאהב ולא תגשים עוד לעולם. ים, תשאר בליבנו לעד.

משעול להנצחת ים

ביום שישי ה- 19.1.24 נחנך במודיעין משעול על שמה של סמ"ר ים גלס ז"ל.
המשעול החדש נמצא ליד פארק מגדל הלבנון, ובכך שמה וסיפורה הפכו לחלק בלתי נפרד מסיפורה של העיר.
יהי זכרה ברוך.

